Pastor B. Peterson an Wilh. und Angelica B.

1878–1886

Södra Kifsta d. 16 Okt. 1878.

Käre Broder Wilhelm!

Mer än en gång har jag känt en verklig tacksamhetsskuld till dig och dragning till dig för de böcker du utgifvit, serskildt två af dem: Fäderna i Ross-Shire och St Martin, som jag läste förr än jag kände dig, och hvilka varit mera för mig än jag kan säga. Tack äfven för de exemplar, du skickade mig just af dem, men mest för boken af Böhme. Jag fröjdade mig här om dagen öfver detta yttrande af Baader: "Ju underbarare, obegripligare, ofor-

klarligare, desto naturligare för menniskan och desto mera öfverensstämmande med hennes egentliga natur". Och så tänker jag äfven med afseende på den författaren (Böhme). Jag beder till min Gud: Låt mig älska Dig, att jag måtte känna Dig. Låt mig få känna Dig, endast på det jag må älska Dig, och låt mig icke få denna kunskapen om Dig, om jag icke derigenom älskar Dig dess mer".

Framför min helsning och tacksägelse till din goda maka för hvad äfven hon sändt – eller det är såsom skrifvet till Eder båda.

Jag har (ja, jag kan säga det: stundom med en stor åstundan) önskat och önskar det, att Eder måtte beskäras, icke blott hvar för sig, utan äfven gemensamt, stunder af hvila i det Oskapade.

Förlåt mig Wilhelm, att jag velat vara lärare. Jag har lemnat själarna från mig. Det var så godt, hvad du sade mig: "lemna dem i tron åt Gud".

Helsning till de kära barnen.

Tacksamme brodren
B. E. Peterson.

Den 9 Jan 1879.

Goda Angelika!

Barmhertige Gud, Dig vare tack, som begynt Ditt goda verk i henne. Inför Dig, min Gud, bekänner jag: deri har jag ingen del; ty Dig tillkommer äran, visheten, makten, men mig vanmakten och bristen.

"Jesus Christus skall vara Eder mästare och ledare", detta är den anvisning, som jag har att gifva, och gläder mig deröfver att hafva en sådan, som Han är, att lemna Eder till. Det är

detsamma råd som Lopez (se Hel. Sj. sista st. sid. 23), önskande, att något af den kraft, som kom, då dessa ord gingo från hans mun, äfven måtte förnimmas hos Eder. — Eder, önskas en serskild anvisning om vägen till Guds gemenskap, så erhöll den hel. Catharina af Siena en skön sådan (Sidd. 310, 311). Jemte annat säger der Gud till henne: "ju mera du dör i dig sjelf, desto mera skall du lefva i Mig, och ju grundligare du utrotar ditt egot, desto rikligare vill Jag sätta mitt i dess ställe". Huru ljuf utsigten att bli från Sig sjelf.

Helsning till Eder gode Wilhelm och de kära barnen.

I ödmjukhet tecknar
B. Peterson.

1884 2/2

Käre Broder!

Jag har gladt mig i Herren deröfver att du tillfrisknat, kära Broder. Du måste ännu vara ibland oss till gagn och vederqvickelse i dessa mörka och stormiga tider.

Becks predikningar, som du sände mig, har jag haft godt af, det lilla jag läst i dem och har fått ny lust för dem. Det är godt att emellanåt få svagare näring, då den är sund, såsom denna, sedan man åtnjutit en sådan stark spis som hos Dillner och Böhme.

På det hela är dock Beck gammaltestamentlig, vidrör just icke nya födelsen,

hvilket nådeverk är sjelfva hjertpunkten hos Böhme och Dinner. Men hvar och en efter sin gåfva och ståndpunkt; han har ock något som de icke hafva.

Angelica varder helsad och tackad för hvad hon sänd till Julen samt nu för litet sedan, hvilket länge låg på jernvägs-stat., emedan de nu en tid icke sändt ut notis. Allt var bra och passande utom kragarna, som äro för små. Jag har försökt att ha två, men det vill bli spänningar åt hufvudet. Jag återsänder de obegagnade jemte en som är af passande storlek både till längd och höjd, om de få utbytas, eller helst efter den medskickade göras.

De penningemedel som sändes voro, efter högre ledning, bestämda till annat, än hvad I vid gifvandet haft afseende på: Ida får derigenom tillfälle att vara i Enköping. Jag kände det så genast och hade tänkt huru hon skulle få detta.

Något mera penningar ~~detta~~ (till de afsedda förnödenheterna) bör icke sändas.

Hafven tack för allt som skickades.

Helsning till gossarna. De äro så lik sig på porträttet.

Får jag bedja om en helsning till Fru Almquist: jag har fått båda hennes bref; för Mammas räkning tackar jag för den bok hon skickade till Julen.

Syster Ida ber om sin helsning.

Med tillgifvenhet och tacksamhet
B. E. P.

Kifsta 2 Febr. 84.

Jag vet ingen annan adress än Riksarkivet, men tänker att vaktmästaren går med brefvet — om du ännu icke är så återställd, att du kan tjenstgöra der.

1884 27/12

Goda Wilhelm och Angelica!

Eder Julgåfva mottog jag Julaftonen. Af den del deraf, som serskildt behöfver tinredas, har jag nyss smakat och det var mycket godt, serskildt äfven derför att det var ovanligt. Waren tackade för allt sammans.

Herren gifve Eder igen af det andliga goda efter sin nåds rikedom och såsom han får bereda, både Eder och Edra barn.

Glädje och styrka tillönskas Eder i Jesus Christus vår dyre Frälsare, Guds och Marias Son. "Han är glädjen,

Han är Julen, sann och evig i de
trognas själ och hjertan.
Syster Ida beder om sin helsning.
Mathilda kommer till Stockholm på ny-
året för att försöka sig få en plats,
inom en familj; men kanske hon icke
så snart och så lätt kan komma ifrån
för att göra en påhelsning hos Eder.
Farväl!

Med tacksamhet och vänskap:

B. P.

Den 27 Dec. 84.

Jag visste ingen annan adr. än Riksarkivet,
men jag tänker, att det bör komma W. till-
handa äfven under sådan tid som han
der icke arbetar, genom vaktmästaren.

"på det att icke din godhet må vara
såsom af tvång, utan af fri vilja".
Men det vet jag, att det du gör
för mig, det gifver Gud igen
åt Eder och edra barn.
Waren hjertligt helsade.
Med tacksamhet och vänskap
B. Peterson

Nov. 86.

Kära Broder!

Laxlådan har emottagits.
Haf tack derför både af mig och
min moder. Hon bad serskildt,
att jag skulle "tacka å hennes
vägnar": det är en hjelp för henne
då hon skall sätta fram mat åt
mig.
Jag talade litet vid din hustru
om en sak, som hon kanske
nämnt om; hon ansåg, att jag
borde skrifva till dig derom,
hvilket ock kommit mig före redan
förr än jag talade vid henne.
Redan då jag studerade i Upsala,

utvalde jag genom Guds nåd, icke
såsom af mig sjelf, utan af en
inre Gudomlig känsla och kallelse,
den frivilliga fattigdomen. Detta
hade jag icke kunnat taga af mig sjelf,
ty förut hade mina planer gått
ut på att bli mycket rik på ett
eller annat sätt. Då jag var
tjenstgörande delade jag med mig
af den lilla lönen åt behöfvande
både i penningar och till böcker,
sökande att uppfylla*) hvad jag i
"eden" lofvat: "att efter yttersta för-
måga hjelpa de fattiga", hvilket
Gud och mitt samvete och försam-
lingsboarna båra vittne till.
Jag minns ock att jag skref hem
till mina anhöriga, då det var
fråga om att bygga ny byggning,
att jag ville lemna min lön
till hjelp, om de skulle bygga.

*) utan lagiskt tvång, ja utan att ens tänka på
"eden".

Men de kunde icke börja byggandet
då. Nu har jag intet att
erbjuda eller gifva, då de hafva att
uppföra alldeles nödvändiga stall-
och ladugårdsbyggnader, under det
de icke hafva något dertill och då det
under dessa år knappt velat gå ihop,
hvad utgift och inkomst beträffar.
Skulle du vilja vara af den godheten
och gifva några hundra kr. dertill,
betraktadt såsom gifvet åt mig, an-
dentstund jag åtnjutit så mycket
här hemma och så litet kunnat
lemna dem derför. Jag har
tänkt att det vore för mycket att i
detta fall vända mig till Broder Carl,
alldenstund han betalt mina skul-
der, eller Gud genom honom.
Jag har tänkt, att jag kunde vända
mig till dig i detta. Men gör, kära
Broder, såsom du anser det för godt,

Den 14 Jan 87.

Goda Wilhelm och Angelica!

Hafven tack för det sända och särskildt för de vänliga ord hvarmed det var beledsagadt.

En engelsk bok af Macaulay mottogs för någon tid sedan, sänd från Eder. Hade jag vetat att I ämnade sända mig någon, skulle jag föredragit Sturzen-Beckers läsebok, emedan der fins ordbok och jag icke eger något lexikon. Men det blir väl icke så mycket lätt för mig änd. Jag har blott i litet i The New Testament.

Med tacksamhet och vänskap:

P. P.